

Nastapartion 60-vuotisjuhlaleiri

RETRO

29.7.-6.8.2023

RETRO-leirin
virallinen
leirilehti

KIIITOS LEIRISTÄ - SE OLI KIVA!!!

Reilu viikko metsässä hurautti nopeasti ja RETRO on nyt takanapäin. Me kaikki leirillä mukana olleet saimme olla kokemassa Retron ja saimme varmasti paljon muistoja ja mieleenpainuvia kokemuksia partioreppuumme. Monet saivat leiriltä myös uusia ystäviä, joiden kanssa voimme jatkaa yhdessä partiopolkua eteenpäin.

Retrolla tavoiteltiin menneiden vuosikymmenten leiritunnelmaa ja toimintatapoja. Yksi merkittävä asia leiritunnelman muodostumiselle on leiripaikka. Saimme pitää leirin tällä kerralla täysin koskemattomassa, hienossa mäntymetsässä ja uida kristallinkirkkaassa järvestä. Ja leirinuotiolla saimme istua kauniin lammen rannalla. Se on harvinainen mahdollisuus nykyään. Ja vielä merkittävämpi asia leiritunnelman ja leirin onnistumisen kannalta on tietenkin leiriläiset ja leirin johtajat. Omasta mielestä Retrolla oli sekä leiriläisinä, että johtajina tosi mainioita tyyppisiä ja hommat leirillä sujuivat hienosti. Oli mukava seurata innokasta tekemistä ja touhuamista leirin eri ohjelmissa. Leirin johtajat olivat keksineet mukavaa ja mukaansa tempaavaa tekemistä leirille, jonka parissa kaikki tuntuivat viihtyvän. Se, että leirillä ei ollut puhelimia mukana, ei näyttänyt haittaavan ketään. Enkä havainnut, että kukaan olisi puhelintaan kaivannut leirillä. Saimme keskittyä täysillä tekemiseen ja leirikavereihin. Kannattaa varmaan kokeilla joskus toistekin. Leirillä myös laulettiin partiolauluja ja huudettiin partiohuutoja innokkaasti ja reippaasti. Ainakin itse ilahduin siitä, miten innokkaasti porukka oli lauluissa ja huudoissa mukana.

Yksi olennainen asia leirin onnistumisessa on ruoka. Ja Retrolla ruoka oli hyvää ja sitä oli riittävästi. Ja Retron erikoisuutena oli se, että saimme syödä tuoretta leipää joka päivä. Ja lisäksi myös tuoretta pullaa, mustikkapiirakkaa ja jopa täytekakkua. Vaikka olen itse ollut kymmenillä leireillä, niin tämä oli ensimmäinen leiri, jossa sain nauttia tällaisesta luksuksesta.

Kiitos kaikille teille, Retrolla mukana olleille leiriläisille ja johtajille! Saimme yhdessä aikaiseksi hienon leirin, jota voimme muistella tyytyväisinä ja ylpeinä vielä pitkään, sillä mehän oltiin siellä - RETROLLA.

Korppu

Sisällys

KIITOS LEIRISTÄ - SE OLI KIVA!!!	s. 2
Mitä Retro-leirillä tehtiin?	s. 4
Ohje tuohisormuksen tekoon	s. 19
Kuvia leiriltä	s. 20
Leiriläisten ja johtajiston muistelmia ja kirjoitelmia leiristä	s. 22
Adjektiivitarina	s. 26
Sarjakuva leiriltä	s. 28
Letkautukset	s. 30

Etu- ja takakannen kuvat: Heli Korkeamäki

Retro-logo: Ulpu Korkeamäki

Kuvat ja kuvituskuvat: Antti Palosuo, Ulpu Korkeamäki ja Harri Korkeamäki

Koonnut: Kaisa Huhtinen ja Marjo Anttila

Painopaikka: KorinFoto Lahti

Lehden sisällön on tuottanut Retro-leirin leiriläiset sekä johtajisto. Kiitos kaikille Retro-leirin lehden sisällöntuottajille!

Mitä Retro-leirillä tehtiin?

Päivät muodostuivat niin, että herätys oli kello 8, jonka jälkeen nostimme lipun ja menimme aamupalalle, jonka yhteydessä tehtiin muut aamutoimet. Aamupalan jälkeen alkoi järjestetty ohjelma. Erilaista ohjelmaa oli pitkin päivää, joita sopivasti tauottivat aina ruokatauot: lounas, päiväjuoma sekä päivällinen. Päivällisen jälkeen alkoi iltaan valmistautuminen kuten sketsien suunnittelu, välillä uimista ja saunomista ja välillä myös leirikioskikin oli auki. Illan ohjelmaan kuului tietysti iltapala, iltaohjelma, iltatarina ja lipun lasku. Leiriläiset saatiin laulun saattelemana unen maille noin kello 22. Kaikki toiminta tapahtui ilman sähköisiä laitteita.

Leiriläiset jaettiin leirivartioihin ja leiriläiset saivat keksiä vartiolleen nimen: Makkaraperunat, Vesiperunat, Ei-Retrot, Lentävät Yksisarviset ja Lentävät Kalakukot. Jokaisena päivänä yksi leirivartioista oli niin sanotusti keittiövuorossa. Keittiövuoroon kuului muun muassa vesiastioiden täyttöä, puiden pilkkomista ja tarvittaessa kokkimme Toin (Jukka) auttamista keittiöpuuhissa. Lisäksi jokainen leirivartio sai vuorollaan suunnitella ja harjoitella iltaohjelmaan ohjelmanumeron. Ahkerasti leiriläiset toteuttivat myös muita ”arjen askareita” kuten käsienpesuautomaattien täyttöä, puiden kantamista, tiskaamista ja monenlaista muut askareita.

Leirille tehtiin leiripostilaatikko, jonne tuotettiin kasapäin postia jaettavaksi leiriläisille. Jokainen sai leirin alussa oman salaisen ystävän, jolle moni sitten lähetti salaisia viestejä leiripostin kautta. Viestejä lähti salaisten ystävien lisäksi myös monille muille. Leiripostin jakohetki oli aina jännittävää: tuleekohan itselle yhtään postia?

Leirin ajaksi vuokrasimme paikallisen metsästysyhdistyksen kylmiön sekä saunan. Se helpotti sähkötöntä leiriä huomattavasti. Haluamme kiittää metsästysyhdistystä tästä!

Saunarakennus

Leiripostille tarkoitettu postilaatikko

Rakennusleiri 27.-28.7.

Oli kylmä ja syksyinen yö... Eikun nyt olikin heinäkuun 27. päivä ja alkoi Retro-leirin rakennusleiri.

Tapasimme Korpun (Harri) pihalla ja lastasimme autot ja peräkärryt täyteen leirillä tarvittavia tavaroita. Etukäteisvalmisteluina oli pidetty monet talkoot, jotta mahdollisimman paljon isompia leirirakennelmia olisi vähintäänkin puolivalmiina jo ennen rakennusleiriä. Vessaa oli kasailtu ja mittailtu yksissä talkoissa ja numeroitu kakkosneloaset, jotta paikoilleen rakentaminen kävisi näppärästi rakennusleirillä. Tiskauslinjastot oli jo valmiiksi kasattu ja kolme pesuvatia löytäneet täsmämitatut paikkansa leirillä tapahtuvaa astioiden tiskausta varten.

Leiripaikka oli mitä mainioin. Keskelle metsää pystytettävään leiriin pitää kuitenkin kuljettaa kaikki tarvittava tavara ja materiaali mukanaan: vessat, hella, vesipata, rangat, puut ja pressut katoksia varten. Lisäksi nigerit, maavaatteet, laatikollinen kiiloja, puolijoukkueteltat, leiriohjelmaan liittyvä materiaali, ensiapuvälineet... Neljä autoa, joista kolmella peräkärry ja yksi pakettiauto, jossa peräkärry lähtivät letkana kohti leirialuetta. Matkalla pysähdys tauolle Heinolassa, jossa vielä Vantaan etäosaston auto liittyi letkaamme.

Leirialueella aktiivista tavaroiden purkua ja kantamista heti sinne saavuttuamme. Osa tavaroista odotti vielä hakijaansa partiotoimistolla, joten matka takaisin Nastolaan. Vapaaehtoiset Poju, Kaitsu ja vasta myöhemmin Apana tunnettu Antti pakkasivat Marjon avustuksella tavaroita toimistolta kyytiin. "Vähän" tavaraa mahtui juuri ja juuri täyteen ahdettuihin pakettiautoon ja peräkärryyn. Onneksi Poju on hyvä "tetriksen" pelaaja.

Leirialueelle taas saavuttuamme ihmettelimme, miksi muut rakennusleiriläiset vain istuskelevat toimeettomina. No, vessan rakentamiseen tarvittiin ruuveja ja missäs ne ruuvit olivatkaan? Kaitsun auton takakontissa ja auto tietenkin lukossa! (No, totuuden nimessä on kerrottava, että eivät rakentajat sentään toimeettomina olleet, mutta vessan pystytys ei sattuneista syistä edistynyt)

Elintärkeä osa leiriä eli leirikeittiö saatiin toimivaan kuntoon ja näin varmistimme iltaruuan saannin Toin tekemänä. Omat teltat oli pystytettävä ja naisenergialla saimme pystyyn myös varasto- ja kuivatusteltat. Miesenergiaa tarvittiin vesipadan, puuhellan ja kaasuhellan kantaan.

Ruokailu- ja keittiökatosten paikalleen laitto onnistui hyvällä tiimityöllä: laitettiin johtajista nuorin ja sirpakoin kiipeämään tikkaalle, joista muut pitävät kiinni. No, hyödynsimme tietenkin vakaita mäntyjä kiinnityksessä. Vessaan pääsi jo ensimmäisenä rakennusleiripäivänä.

Vessojen rakentelu

Lauantai 29.7.

Ohjelmassa leirille saapuminen, rakentelua, salainen ystävä, leiriposti ja leirilehti

”Retro-leiri alkoi lauantaiamuna seurakuntatalon edustalta. Pikkuhiljaa kaikki leiriläiset kerääntyivät odottamaan bussia. Pian huomattiin ettei bussia ole tulossa. Se oli tunnin myöhässä. Odotellessamme leikimme ja tutustuimme toisiimme Ulpun johdolla.”

”Bussin saavuttua lähdimme liikkeelle kohti Heinolaa. Matkalla hieman satoi, mutta päästessämme leiripaikan lähelle sade oli jo lakannu. Bussi jätti meidät reilun kilometrin päähän leiripaikasta. Kävelimme loppumatkan rinkat selässä tarpoen. Takaani kuului väsynyttä valitusta, mutta jokainen selvisi väsymyksestä huolimatta leiripaikalle.”

”Leiriin päästyä menimme suoraan syömään. Ruokailun jälkeen jaoimme telttaryhmät ja pystytimme teltat. Vesisade hieman häiritsi telttojen rakennusta.”

”Loppupäivä meni leiriin ja leiriläisiin tutustuessa. Nukkumaan mentiin hyvin mielin!”

Ensimmäisenä leiripäivänä jokaiselle jaettiin myös salaiset ystävät. Tehtävän tarkoituksena oli salassa esimerkiksi kirjoittaa salaiselle ystävälle kiva kirje ilman paljastumista tai esimerkiksi suorittaa jokin hyvä työ, joka kohdistuisi salaiseen ystävään. Kävimme myös läpi RETRO-lehden tekoa ja kannustettiin leiriläisiä kirjoittamaan ahkerasti juttuja lehteen, joista tehtäisiin sitten leiriläisille kooste. Päivään sisältyi myös erilaisten käytänteiden läpikäymistä ja leirialueeseen tutustumista.

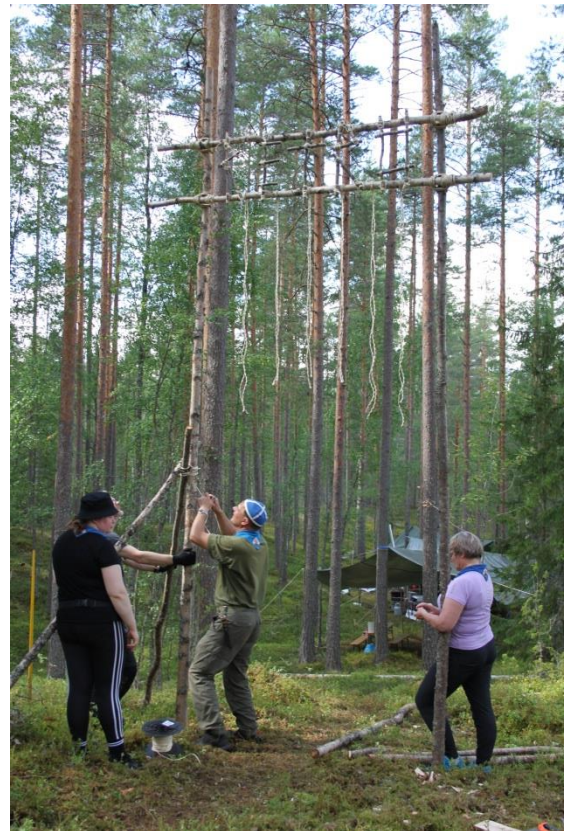
Heti ensimmäisenä iltana oli tietenkin myös iltaohjelma lauluineen ja huutoineen. Ensimmäisen sketsin pääsivät esittämään johtajat. Siinä eri numerot olivat yllättävän hauskoja ainakin esiintyjien mielestä.

Sunnuntai 30.7.

Ohjelmassa rakentelua, perinnepelejä ja viittomakielen opettelua

Jokainen leirivartio sai vastuulleen jonkun rakentelukohteen. Yksi porukka pystytti salkopalloa, toiset tekivät leirikirkkoa, kolmannet leiriporttia, neljännet ruokailuvälinetelinettä ja viidennet heittelypelejä ja kiipeilytelinettä.

Leirirakentelussa pääsi käyttämään erilaisia köytköksiä, joilla kiinnitettiin riukuja toisiinsa ja kasvaviin puihin. Kiipeilyteline kohosi viiden riu'un korkeuteen ja leiriportin ali olisi mahtunut vaikka kirahvi. Ruokailuvälinenaulakko palveli leiriläisiä hienosti koko leirin ajan. Salkopallo oli niin kovassa käytössä, että lopulta mailatkin oli pelattu loppuun

Yksi leirivartioista rakensi leiriportin, joka pystytettiin johtajien toimesta.

ja tanner salon ympärillä kulunut. Myös muut pelit saivat paljon osallistujia, koussikka houkutteli pelaamaan ja riippumatto väsyneitä pelaajia lepäilemään leiriportin maisemaan.

”Pillin vihellys herätti meidät ensimmäiseen leiriaamuun. Aamupalalla oli puuroa ja lämpimiä sämpylöitä. Nam”

”Lippuringissä jakauduimme leirivartioihin. Oman leirivartion nimi on ”Vesiperunat”. Esittäydyimme muille leirivartioille ja meille jaettiin päivän rakennustehtävät. Oma vartiointi rakensi leirikirkolle alttarin ja ristin. Muut vartiointit rakensivat mm leiriportin, esteradan ja pallonheittopelin.”

”Ruualla meillä oli pastaa ja papuista kastiketta. Ruuan jälkeen leikimme tutustumisleikkejä ja teimme rakentelut loppuun.”

”Välipalalla söimme pullaa ja jakauduimme kahteen ryhmään. Toinen puolisko meni uimaan ja toiset jäivät leiriin opettelemaan viittomakieltä Kaitsun ja Nyytin kanssa. Opettelimme numerot ja eläimiä. Jokaiselle annettiin myös sanat, jotka opetella viittomaan (viittomakielen kuvasanakirjaa apuna käyttäen). Käymme ne huomenna yhdessä läpi.”

”Päivällisellä paistoimme makkaraa yhdessä nuotiolla. Jokainen vuoli oman makkaratikun.”

”Ennen iltaohjelmaa meidät vihdoinkin kastettiin leiriläisiksi leirikasteessa. Kuljimme sokkona, tunnustelimme limaa ämpärien pohjilta ja söimme limaisen maukkaat mansikat. Viimeiseksi päällemme kaadettiin vettä. “

”Iltaohjelmassa lauloimme, leikimme ja laululeikimme. Mukaan mahtui pari huutoa ja leirivartion ”lentävät yksisarviset” sketsi, jossa ostettiin paljon bensaa.”

”Loppuilta meni rauhallisesti omia touhuten ja pelaillen. Pian koko leiri oli nukkumassa.”

Golf-naru-pallopelin tekoa

Ruokailukatoksen yksi reuna oli sisustettu löhönurkkaukseksi. Maavaatteiden päälle levitetyt räsymatot kutsuivat oleskelemaan, pelailemaan, piirtelemään ja lueskelemaan. Leirille oli vartavasten hankittu iso laatikollinen vanhoja Aku Ankkoja, kirjoja ja muitakin lehtiä. Tarjolla oli erilaisia lautapelejä ja pelikortteja sekä piirustustarvikkeita. Löhönurkkauksessa syntyi myös lukuisia kirjeitä salaiselle ystävälle ja muillekin leiripostin kautta jaettavaksi. Usein lukunurkassa olikin porukkaa: Aku Ankan lukijoita saattoi olla samanaikaisesti vaikka viisi ja lisäksi muutama piirtäjä tai pelaajia.

Isompi peliporukka kokoontui myös pöydän äärelle ruokailukatokseen. Korttipelit olivat ahkerasti käynnissä pitkin leiriä!

Löhönurkkaus

Maanantai 31.7.

Ohjelmassa viittomakielen opettelua, morsetusta, postikorttien lähettämistä ja ensiapua

Aamu alkoi perinteisesti Korpun herätyksellä, josta oli 30 minuuttia aikaa siirtyä lipunnostoon, joka oli klo 8:30. Lippu nousi mallikkaasti, jonka jälkeen saatiin kuulla vielä jokin partioihanne Korpun toimesta ennen kuin menimme ottamaan viralliset paidat pois ja siirryttiin aamupalalle Toin tekemien herkkupatojen ääreen. Tänäkin aamuna meillä oli tarjolla herkullista puuroa hillojen kera sekä tuoretta, lämmintä leipää juustolla ja keitettyjä kananmunia.

Aamupäivän ohjelmaan kuului viittomakielen opetteluun jatkaminen, morsettaminen sekä postikorttien kirjoittamista. Kaitsu oli edellisenä päivänä antanut jokaiselle tehtäväksi opetella yhden tai useamman sanan viittomakielellä viittomakielisten sanakirjojen avulla, jotka käytiin tänään läpi.

Maija ja Heli opettivat leiriläisille morsettamista. Ensin leiriläiset saivat kuulla hieman morsetuksen periaatteista ja käyttötarkoituksista, minkä jälkeen pienissä ryhmissä morsetettiin toisille sanoja Alias-korteista. Morsetus tapahtui joko omalla äänellä tai otsalampun valolla pimeässä puolijoukkueteltassa. Sanoja saatiin

viestitettyä mallikkaasti. Kukaan ei tosin tarttunut siihen haasteeseen, että olisi pelannut oikeaa Aliasta morsettamalla eli viestittänyt sanan sijasta sille itse keksityn selityksen.

Ulpun johdolla kirjoitettiin postikortteja koteihin ja muille tärkeille henkilöille. Leiripostilaatikkoa käytettiin välipysäkkinä myös tälle oikealle postille, jota leiriläiset lähettivät leiriltä ulos. Leiriä varten painatetut Retro-postikortit täyttyivät iloisista leiriterveisistä ja -tunnelmista ja koko nippu vietiin sitten leirin huoltokuljetuksen yhteydessä postiin. Nopeimmat ehtivät kuulemma saada kortin kotiin kahdessa päivässä jo ennen vierailupäivää, mutta joillakin vastaanottajilla kortin saapuminen kesti toista viikkoa.

Lounaan jälkeen harjoittelimme ensiaputaitoja. Ensiapurasteilla harjoiteltiin muun muassa painesidoksen laittamista, hätäilmoituksen tekemistä, paarien rakentamista, nivelvammojen ensiapua, kolmioliinan laittamista, tajuttoman ja elottoman tunnistamista. Lisäksi kuvakorttien avulla tutustuttiin ensiapulaukun sisältöön ja keskusteltiin siitä, mitä ensiapuvälineitä voisi haikille ottaa mukaan.

Ensiapurastien jälkeen oli vuorossa päivällinen, jolloin lauletti Me syömme leipää elämän-laulu, huudettiin kiitokset, syötiin ja tiskattiin. Päivällisen jälkeen vuorossa oli leiriläisten odottama kiosk, joka pidettiin metsästysseuran mökin pihapiirissä. Siellä kävi yksi sun toinen leiriläinen ja jopa johtajakin hankkimassa herkkuja ja kovin mairein ilmein sieltä aina porukka valui leirille takaisin.

Illan päätti perinteinen iltaohjelma nuotio ääressä lammen rannalla. Iltaohjelma aloitettiin sytyttämällä nuotio ja samalla huutamalla ”syty nuotio, pala nuotio, valaise ja lämmitä meitä”. Saatiihan me nuotio syttymään, mutta valitettavasti alkoi rankkasade, joten haimme sadevaatteet teltoilta ja jatkoimme hetken iltaohjelmaa nuotiopaikalla kunnes siirryimme ruokailukatokseen. Tällä kertaa iltaohjelmassa oli sketsejä kahden eri leirivartion toimesta, huutoja ja laulua. Sketsit jotka nähtiin olivat nimeltään ”Moottoritie on kuuma” ja ”En kai mä häiritse”.

Iltaohjelmasta siirryimme iltapalalle ja, koska sade ei juuri hiljentynyt niin iltapalalta menimme suoraan telttoihin ja lippu laskettiin niin sanotusti hiljaisesti. Myös niin sanottu ”kuivatustelto” oltiin laitettu käyttökuntoon, jonne leiriläisillä oli mahdollisuus viedä märkiä vaatteitaan ja varusteitaan kuivumaan. Kello 22 oli vuorossa jokailtainen iltalaulu ja hyvän yön toivotukset, jonka jälkeen alkoi hiljaisuus ja leiri vaikenä odottamaan seuraavaa päivää.

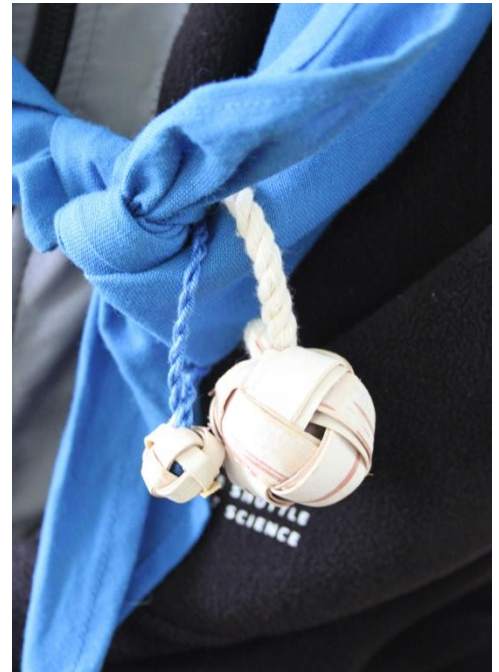
Tiistai 1.8.

Ohjelmassa perinneäsitöitä

Tiistaipäivä alkoi perinteisesti herätyksillä ja päivittäisillä aamutoimilla kera lipunnoston. Ohjelmassa oli tiedossa perinneäsitöitä, joiden tekeminen jatkuisi koko päivän. Jokainen sai valita vähintään yhden työn jota tekisi päivän aikana ja tietysti halutessaan ja ehtiessään sai tehdä useamman työn. Rasteiksi ohjelmasta vastaavat olivat ehdottaneet tuohitöitä, vuolemista, puukäsityötä ja jotain naruuskareta. Tällä kertaa teimme hyrriä, kumihimo-nauhaa huiviin tai käteen laitettavaksi, tuohitöissä sormuksia, apinannyrkkejä ja rannekoruja ja vuolla sai mitä ikinä tuli itselle mieleen. Tuohisormuksen teko-ohjeet löydät sivulta: 19.

Päivän aikana syntyi monenlaista puuesinettä aina lusikasta lentokoneisiin ja viidakkoveitsiin asti Maijan ja Helin avustuksella. Vuolemista ja veistelyä monet leiriläiset jatkoivat ohjelmien jälkeen myös vapaa-ajallaan, se oli niin kivaa. Ulpun johdolla syntyi upeita tuohitöitä niin lapsilta kuin myösjohtajiltakin. Tuohesta pääsi opettelemaan perinteisen tuohisormuksen tekoa. Sen pystyi tekemään myös suurempaan kokoon, jos halusi huivikoristeen. Rohkeimmat tarttuivat myös vaikeampaan haasteeseen ja väänsivät ”apinannyrkkejä” tuohesta huiviinsa roikkumaan.

Kimmon opastuksella syntyi erilaisia hyrriä, joihin pääsi halutessaan polttamaan koristeeksi Nastapartion logon polttoraudalla. Lisäksi Nyytin ja Pojun opastuksella syntyi monen väristä ja mittaista kumihimo askareta.

Tuohesta tehdyt apinannyrkit

Nyyti ja Poju pitivät siis meille kumihimo-työpajaa.

Kumihimo on japanilainen työtapa, joka tarkoittaa nauhan punomista tai sitomista ja sillä on perinteisesti tehty muun muassa geishojen asujen kauniit nauhat. Erilaisia kumihimotekniikoita on vaikka kuinka paljon. Leirille valittiin yksi tekniikka. Tämä tekniikka oli toimiva ja monipuolinen, mutta riittävän selkeä ja helppo tekniikka tehdä nauhoja.

Ensin kaikki osallistujat tekivät itselleen kehikon, jonka avulla nauhoja punottiin. Jogurttipurkin kannen avulla tehtiin pyöreä kehikko, johon viillettiin 16 pientä viiltoa ja keskelle reikä. Ensin mentiin ihan kahdella värillä. Otettiin neljä yhtä väriä ja neljä toista väriä, keskenään samanpituista puuvillalanganpätkää. Pätjän pituus riippui siitä, halusiko valmiista nauhasta rannekkeen käteen vaiko leirimuiston huiviin.

Nämä langat laitettiin hevosenhäntäsolmuun, ja solmu pujotettiin keskellä olevasta reiästä toiselle puolelle. Sitten laitettiin langat aloitusvaiheeseen: samanväriset langat olivat pareittain kehikon vastakkaisilla puolilla, toiset langat samoin niin että langat muodostivat ristin. Sitten lähdettiin punomaan: oikealta ylhäältä oikealle alas, vasemmalta alhaalta vasemmalle ylös ja käännettiin toiseen väriin. Näin jatkettiin, kunnes punonta oli sopivan pituinen.

Puolet leiriläisistä kävi punomassa itselleen nauhaa ja kehikon sai ottaa kotiin, joten toivottavasti nauhoja syntyy vielä lisääkin kotioloissa. Nyyti tykkäsi ainakin tosi paljon, ja luultavasti myös muutama leiriläinenkin innostui punonnasta, siihen malliin nauhoja leirillä syntyi!

Päivää jaksotti tietysti ruokailut, jotka yleensä alkoivat perinteisesti ruokalaululla. Opettelimme uuden ruokalaulun ”Pikku aasi”, joka sai suuren suosion, ja lisäksi kiitimme Jukkaa huutamalla Toille kiitokset ruoasta. Päivään mahtui askareiden lisäksi vapaa-aikaa, iltaohjelman suunnittelua sekä nimetylle vartiolle keittiöhommia. Päivä päättyi perinteisten menojen saattelena kohti yönua.

Keskiviikko 2.8.

Ohjelmassa haikki

”Haikille meidät jaettiin ensin ikäkauden mukaan, seikkailijoihin ja tarpojiin. Eri ikäkausilla oli oma haikkimatkinsa ja tehtävät. Vaikka tarpojien haikki oli vaativampi, kaksi reipasta seikkailijaa halusivat ehdottomasti sille.”

”Meidät tarpojien haikille osallistujat jaettiin vielä kahteen pienempään ryhmään. Ennen matkaan lähtöä meille annettiin haikkivartiokohtaisesti varusteita; trangiati, sinolia, ensiapuvälineitä ja ämpärit. Jokainen sai lisäksi oman kartan.”

Myös seikkailijat jaettiin pienempiin vartioihin haikkia varten. Niin tarpoja kuin myös seikkailija vartioiden mukaan lähti yksi johtaja, sekä radiopuhelin, joilla vartiot pystyivät pitämään yhteyttä toisiinsa vartioihin. Tosin, tarpojien reitti oli sen verran pidempi, että kantavuus seikkailijoiden ja tarpojien välillä ei aina riittänyt.

”Vartioni lähti kohti ensimmäistä rastia reippain mielin. Matkalla ylitimme puron, näimme kauniita maisemia ja sileää kalliota. Ensimmäisellä tarpojahaikin rastilla meidän piti nimetä kuvista kasveja mm. sieniä ja puita. Pian rastin jälkeen pidimme evästaun. ”

”Toiselle rastille, kauniille Pirunkirkolle saavuimme yhdessä toisen tarpojahaikkivartion kanssa. Tehtävämme oli kehittää omat haltiat. Oma vartioni keksi tehdä kivienhaltian Edwinin. Edwin oli punainen ja hyvin karvainen. Edwinin sai antamaan kiven antamalla sille ruokaa eli puita.”

Tarpojien lähtiessä ensin suorittamaan haikkiaan, jäivät seikkailijat vielä leiriin pakkaamaan johtajien avustuksella omia haikkitarvikkeita. Ennen liikkeelle lähtöä seikkailijat valmistivat oman lounaansa trangioidella leirissä, jonka jälkeen Jani ”Kuksa” opetti trangioiden puhdistamisen.

”Matka jatkui kohti seuraavaa rastia. Kyseessä oli ruokarasti, jolla teimme trangioidella nakkikeittoa. Osa paistoi lisäksi sieniä. Ruoka antoi väsyneeseen joukkoon lisää energiaa ja pian olimme jo neljännellä rastilla, jolla arvuuteltiin sananlaskuja. Kaikki sananlaskut saatiin arvattua. Seuraava etappi oli nukkumapaikalla. Nukkumapaikalla meitä odotti kaksi puolijoukkueteltoa, haikille lähteneet seikkailijat ja päivällinen. Olimme kävelleet rinkat selässä 9 km ensimmäisen haikkipäivän aikana. ”

Seikkailijoiden reitti oli lyhyempi ja se kiersi muun muassa upean puhtasvetisen järven viertä. Haikin aikana kuului useasti puheensorinaa ja LA-puhelimilla vartioiden kesken, mutta matkalla oli myös tehtäviä samalla tavalla kuin tarpojilla.

”Vuorikiipeilijät”

Tehtävinä oli poimia jokin kaunis luonnosta löytynyt asia, tunnistaa puita, sieniä ja marjoja, esittää pantomiimilla vartiotovereilleen sananlaskuja sekä poimia mustikoita paistosta vasten. Osa porukoista myös kiipeili mahtavilla kivillä reitin varrella kuka tottuneemmin ja kuka miettien että mites täältä nyt enää tullaan alas: oisko palokunta, poliisi tai muu apu saatavilla. No omin avuin sieltä uskaltauduttiin kuitenkin alas ja matka pääsi jatkumaan.

Haikkipäivän aikana osa porukoista pääsi yörastipaikalla uimaan, osa sai etsiä geokätkön ja varmaan kaikki pääsivät osallistumaan yhteisten yötavaroiden kantamiseen, telttojen pystyttämiseen, polttopuiden hakkaamiseen tai seuraavan päivän aamupalamarjojen poimintaan jotenkin. Osa seikkailijoista puhuivat LA-puhelimiin ja kuikuilivat tarpoja, missä ne menevät ja koska ne tulevat yörastille. Kun viimein tarpojat pääsivät radiopuhelimen kantoetäisyyden päähän niin moni seikkailija lähti heitä vastaan.

Iltarastipaikalla jokainen vartio valmisti itselleen kebabia tai chili con härkistä pastan kera sekä hoitamaan tiskauksen vähän enemmän retkimeiningillä. Seikkailijat olivat saapuneet siis yörastille jo aikaisemmin sekä valmistaneet ruokansa aikaisemmin kuin tarpojat. Tarpojen tehdessä ruokaa seikkailijat pääsivät askartelemaan vielä lasipullon korkeista ja puusta itselleen soittimen. Siinä työssä sai käyttää muun muassa sahaa, puukkoa, vasaraa ja sivuleikkureita.

Näiden toimien jälkeen ilta oli jo pitkällä, joten jakauduttiin tavaroiheen puolijoukkueteltoihin, tytöt toiseen ja pojat toiseen. Myccis (Mari) luki vuoron perään iltasadun molemmissa teltoissa ja sitten hiljennyttiin unille odottamaan sitä miten haikki jatkuu aamulla.

Torstai 3.8.

Ohjelmassa haikilta paluu, sudenpentujen saapuminen ja vierailupäivä

”Toiseen haikkipäivään herätettiin pj-teltoista. Jokainen haikkivartio teki oman aamupalansa trangioilla. Vaihtoehtona oli tehdä puuroa tai mustikkapaistosta. Aamupalan jälkeen laitoimme tavarat kasaan ja seikkailijat lähtivät takaisin leiriin. Tarpojat vaihtoivat päälle uikkarit ja suuntasivat haikin viimeiselle rastille. Tarpojen tehtävänä oli tehdä rinkkalautta ja kokeilla sillä melomista. Lautta valmistui ja sai nimen Birgitta. Birgitta kannatti meidät veden yli ja sai myös oman huudon: ”Kaikki fiilaa Birgittaa, meidät varmaan kelluttaa; BIRGITTA!”. Birgitta purettiin ja myös tarpojat pääsivät lähtemään takaisin leiriin. Leirissä meitä odotti ruoka ja lämmin sauna. Ja sauna teki muuten hyvää!”

Mustikkapaistoksen tekoa trangialla

Takaisin leiriin saavuttiin siis porrastetusti. Leiriin saapumisen jälkeen ohjelmassa oli lounas, peseytyminen, tavaroiden purkamista sekä valmistautumista sudenpentujen ja vierailijoiden saapumiseen.

Reippaita sudenpentuja tuli leirijoukon vahvistukseksi vierailupäivänä kolme. He pääsivät majoittumaan valmiiksi pystytettyihin teltoihin saman tien. Entisiä telttaryhmiäkin jaettiin hieman uusiksi, että kaikille löytyi hyvä tila ja mukavaa seuraa teltaan. Sudenpentut solahtivat hienosti mukaan leirille, osaksi leirivartioita ja kaikkea toimintaa kuin vanhat tekijät!

Vierailijoita saapui leiriin monta kymmentä, sekä leiriläisten kotijoukkoja että entisiä ja nykyisiä nastapartiolaisia ja muita kutsuvieraita. Moni heistä ihasteli leirialuetta ja leirin tunnelmaa, jonka hekin aistivat erinomaiseksi. Leiriläiset pääsivät ylpeänä esittelemään rakennelmiaan ja teltojaan. Lämmintä pullaa oli tarjolla kaikille päiväjuomalla ja päivälliseksi nautittiin herkullista hernekeittoa.

Vierailupäivänä pääsi painamaan kangasta omaan paitaan tai muuhun kankaaseen. Retron ja Nastapartion logot ja muut valmiit sabluunat olivat monella käytössä, mutta osa taiteili myös vapaasti omia teoksiaan. Valmiitakin sabluunoita osattiin käyttää taitavasti ja luovasti. Hienoja tuli!

Lisäksi vierailupäivän ohjelmistoon kuului muitakin: Mycciksen tennispallohieronta ja sokko-opastus. Sokko-opastuksessa vierailijan silmät sidottiin ja leiriläinen ohjeisti kulkemaan tietyn radan läpi. Solmujakin pääsi tekemään Helin ja Maijan johdolla.

Kankaanpainannon tuotoksia

Vierailupäivän iltaohjelmaan pääsivät osallistumaan kaikki, sekä leiriläiset että vierailijat. Saimme nauttia perinteisestä ohjelmasta lauluineen ja huutoineen. Vapaaehtoiset sketsiporukat olivat harjoitelleet hienosti ja esittivät mainioita sketsejä kaikkien riemuksi. Toinen joukko oli suunnitellut ja veti monta hauskaa yhteistä leikkiä porukalle. Iltanuotion päätteeksi tehtiin vielä nuotion ympärille suuri sisaruspiiri ja laulettiin "Tää ystävyys ei raukene". Sen jälkeen vieraat lähtivät koteihinsa ja leiri jatkoi iltapalan, iltapuhien ja lipunlaskun kautta kohti makuupusseja.

Perjantai 4.8.

Ohjelmassa perinneleikit

Torstain ja perjantain välisenä yönä leirin päälle tuli aivan valtava saderyöppy ja ukkonenkin jyrähteli. Suurin osa nukkui tyytyväisenä teltoissaan, mutta muutamat heräsivät rajuilmaan. Pari johtajaa kiersi tarkistamassa, että kaikki teltat olivat hyvin pystyssä ja kaikki oli kunnossa. Leirialueen hyvä varvikko onneksi imi sateen niin, ettei suurempia tulvia päässyt teltoihin lainehtimaan. Aamulla saimme herätä hämmästyksen siit, että paikalla oli pyyhältänyt yöllä melkoinen tuulenmyräkki, joka

oli mennessään rikkonut ruokailukatoksia. Toinen katos oli kokonaan maassa, toisesta oli vain vähän rikki. Keittiökatos oli onneksi kestänyt hyvin, eikä yksikään teltta ollut kumossa tai vahingoittunut. Joidenkin teltoissa oli tuuli työntänyt liepeitä sisään niin, että vähän tavaroita oli päässyt kastumaan sateessa. Myrskytuuli ja sade olivat heitelleet ja kasteleet valmiita, ruokailukatoksen alle suojaan nostettuja kankaanpainotöitä harmillisesti, mutta onneksi kovin paha vahinkoa ei tapahtunut. Joihinkin oli tullut ylimääräisiä tahroja.

Siinä sitten käärittiin hihat ja ryhdyttiin katoksen korjausurakkaan ja kuivattelemaan kaikkia kastuneita tavaroita. Päivän ohjelma pääsi pyörähtämään käyntiin hiukan tavallista myöhemmin, eli aamupalan jälkeen leiriläiset saivat tavallista pitemmästi vapaa-aikaa.

Viimein aloitettiin päivän kädentaitojen tekeminen. Leirivartioiden pitivät neuvonpidon, kuka vartiosta menee tekemään mitään, että kaikilla vartioilla olisi ainakin yksi jokaista asiaa. Jos ehti, sai leiriläinen tehdä vaikka jokaisen jutun.

Kuksa alkoi neuvoa jousipyssyjien ja nuolien tekoa. Tarvikkeina oli tuoreita, joustavia kuusenoksia ja narua, joista jouset syntyivät. Nuolet vuolttiin pajukepeistä. Moni sai tehtyä toimivan ja tehokkaan jousen, jolla nuolet lensivät kauas! Maalialue oli hyvässä käytössä, kun robinhoodit harjoittelivat ampumista.

Pilpu (Ulpu) neuvoi ritsan tekoa haarakepeistä ja polkupyörän sisäkumista. Korppu jatkoi tässä tehtävässä myöhemmin päivällä. Sisäkumi oli vähän liian jäykkää, joten ritsat eivät toimineet niin hyvin kuin "ennenvanhaan". Kävyt lensivät silti ritsoilla jopa maaliin asti.

Keksi (Heli) ja Maija olivat laivanrakennusmestareina kaarnalaivatehtaalla. Siellä syntyi toinen toistaan hienompia aluksia, ja niiden veistely jatkui monella vielä vapaa-ajallakin ja seuraavanakin päivänä.

Iltapäivällä koittikin sitten iso yllätys johtajille, kun selvisi yöllisen myrskyn muita tekosia lähialueella: leirin huoltotie oli poikki ja sen päälle kaatuneena isoja puita kymmenittäin. Leiriläisille tämä paljastettiin leiriltä lähtiessä, kun Korppu, Kimmo ja Jussi olivat jo saaneet raivattua tien auki. Kangasvuokon etsintämetsä vaihdettiin "lennosta" kesken matkan lähemmäksi ja puujaloilla kävelylle jäi enemmän aikaa. Kangasvuokkoja ei löytynyt, mutta yksi rantakäärme nähtiin ja osia ilmeisesti hirven luurangosta puun alla.

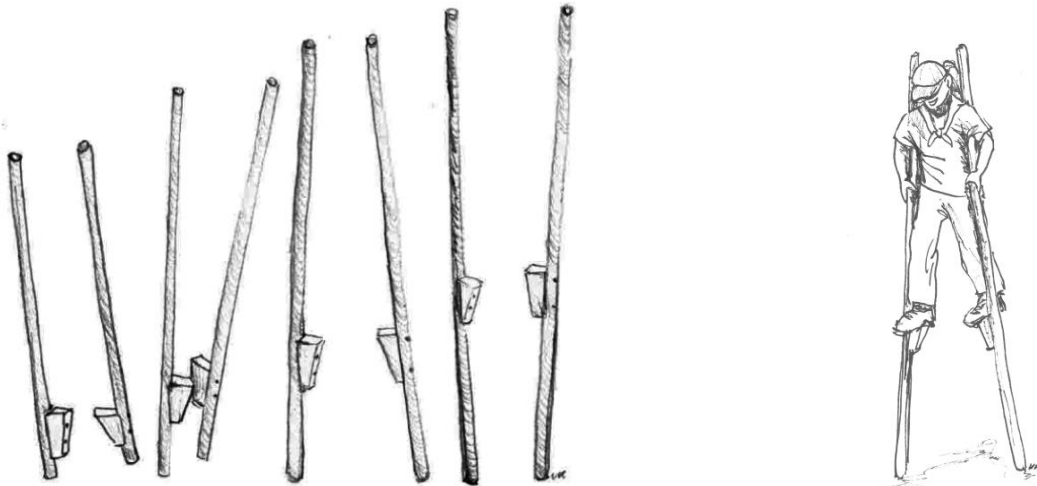
Ritsojen tekoa

Kaarnalaivan tekoa

Leirillä opeteltiin kävelemään puujaloilla. Tarjolla oli neljä eri korkeutta: ihan matalat ensimmäisiin harjoitteluihin, vähän korkeammat, melko korkeat ja tosi korkeat todellisille mestareille. Kaikki leiriläiset kokeilivat rohkeasti ja lähes kaikki saivat otettua useita askeleita. Monilla tämä vaativat homma sujui kerrassaan mainiosti! Jotkut ottivat haltuun kaikkein korkeimmatkin puujalat.

Iltaohjelma tapahtui tällä kertaa ilman nuotiota korjatussa ruokailukatoksessa, koska satoi vaihteeksi melko paljon. Hyvin onnistuivat sketsit ja laulut siinäkin.

Lauantai 5.8.

Ohjelmassa leiriolympialaiset ja vesipäivä

Viimeinen kokonainen leiripäivä koostui leiriolympialaisista sekä vesipäivästä. Aurinkokin näyttäytyi meille.

Aamupäivän leiriolympialaisissa kisattiin kuuden erilaisen tehtävän parissa: erilaisia arvoituksia, jousipyssyammuntaa, vedenkuljetusta erilaisilla välineillä, vesi-ilmapallon heittäilyä, Aliasta ja mölkyn heittoa. Lisäksi kisapassiin oli laitettu pari jokerikysymystä. Aktiviteettien ohella jokainen leirivartio pääsi valitsemaan kauneimman kaarnalaivan. Leiriolympialaiset olivat hyvin tasaiset, leirivartioiden välisessä kilvassa ei ollut kuin muutamien pisteiden ero.

Vedenkuljetusta erilaisilla välineillä

Kaarnalaivoja

Vesipäivässä leiriläiset pääsivät tekemään erilaisia aktiviteetteja vedessä. Myccis ja Apa olivat suunnitelleen monipuolisesti tavalla tai toisella veteen liittyviä aktiviteetteja. Toisissa aktiviteeteissa pääsi veteen ja toiset suoritettiin kuivalla maalla, toiset kastelivat enemmän kuin toiset. Vesiaktiviteetteja olivat: kaarnalaivojen nopeus ja kantavuuskisat, uimapatjapujottelu, kahlauskisaviesti, reiällisen putken täyttö vedellä, aarrejahti, merenneitopyrstöllä uiminen ja pesusieniviesti. Aktiviteettien ohelle mahtui myös vapaata uimista ja saunomista. Vesipäivän aktiviteeteista puhuttiin pitkin iltaa, joka lienee merkki siitä, että tämä oli mielekästä toimintaa.

Aarrejahdissa

Vesipäivässä testattiin kaarnalaivojen kantavuutta

Viimeisellä iltanuotiolla leirireportteri Pilpu haastatteli leiriläisiä "Paistjärven Pöräykseen". Kommenteista ja vastauksista koostui seuraavaa:

- *Leiri oli ”erittäin hyvä, ellei täydellinen”*
- Mielenkiintoisimpia ohjelmia olivat vastaajien mukaan viittominen ja uiminen.
- Satanut on!
- Parasta ruokaa oli kaikki mitä Toi tekee, leipä, tuore leipä, sämpylä.
- Leipä pitää partiolaiset pöydän ääressä.
- Jännittävintä leirillä oli vastaajien mukaan iltanuotiot ja lapset.
- Vaikeinta oli nukkuminen, kun jotkut pojat mölyää ulkona hiljaisuuden jälkeen; hyttyset.
- Pyykkinarut on väärää mallia kun eivät toimi!
- Hauskinta oli vastaajien mukaan vesipäivä ja se, että vesi on märkää. Syömisessä on märkää vettä.
- Leirin paras huuto on Birgitta.

*”Kaikki fiilaa Birgittaa,
meidät varmaan kelluttaa.
BIR-GIT-TA”*

- Missä Birgitta on? Itämeressä.

- Mitä muistat leiristä 50 vuoden päästä?

”Sataa aina kun nuotion sytyttää.”

Viimeisellä iltanuotiolla myös perinteisesti laulettiin ja laululeikittiin. Iltanuotio saatiin viettää ilman vesisadetta. Kaiku vastasi komeasti huutoihin lammen takana ja tunnelma oli hieno. Saimme nähdä hienoja sketsejä niin leiriläisten kuin myös johtajien toimesta. Palkittiin leiriolympialaisten voittajavartio. Kaiken hauskan lisäksi, täydensimme adjektiivitarinan. Adjektiivitarinan tuotoksen voi lukea kokonaisuudessaan sivulta: 26.

Sunnuntai 6.8.

Ohjelmassa Leirijumalanpalvelus, Leirin purkua ja kotiin lähtö

Viimeinenkin leiripäivä valkeni samoilla perinteisillä menoilla kuin muut aamut. Herätys, lipun nosto, aamupala ja aamutoimet. Päivän ohjelmistoon kuului leirijumalanpalvelus hienossa leirikirkossa, joka sijaitsi kauniin järven rannalla. Ennen leirijumalanpalvelusta kuitenkin aloitettiin omien tavaroiden pakkaaminen rinkkoihin.

Leirijumalanpalveluksen ja lounaan jälkeen alkoi rakennelmien purkaminen. Leirin purkamiseen kuului telttojen sekä rakenteiden purkaminen sekä tavaroiden siirtäminen logistiikkaympyrälle, jossa sitten tavarat pakattiin kuljetusvälineisiin. Leiriläiset osallistuivat leirin purkuun todella ahkerasti ja leiri saatiinkin hyvin puretuksi ennen leiriläisten kotiin lähtöä.

Ennen siirtymistä linja-auton lähtöpaikalle laskettiin tietysti lippu leirin päättymisen merkiksi. Myös jokaiselle jaettiin kaksinkappalein leirin virallisia kankaisia merkkejä. Merkin voi kiinnittää esimerkiksi partiopaitaan.

Lipunlaskun jälkeen olikin aika lähteä kohti paikkaa, josta linja-auto tulisi noutamaan leiriläiset. Paikka oli sama kuin saapuessu, eli noin kilometrin päässä leiripaikasta. Ahkerat leiriläiset haluttiin kuitenkin palkita johtajien toimesta, joten leiriläiset saivat laittaa rinkkansa peräkärriyn, jolla sitten tavarat kuljetettiin linja-auton luokse. Matkalla linja-auton luokse leiriläiset pääsivät näkemään, kuinka myrsky oli kaatanut puita. Leiriläiset keksivätkin tämän pohjalta vielä viimeisen huudon: ”Nigerit kestää, puut ei”, jota sitten huudettiin matkalla useampaan kertaan.

Kun linja-auton luokse päästiin, pakattiin niin tavarat kuin myös leiriläiset linja-autoon ja matka kohti Nastolaa sai alkaa.

Purkuleiri

Purkuleiri alkoi yhdessä leiriläisten kanssa jo sunnuntaina ennen kotiin lähtöä ja jatkui sunnuntai-iltana sekä maanantaina 7.8 johtajien toimesta. Itse varsinaisen leirin purkamisen jälkeen jälkitöihin on kuulunut myös lainattujen kalusteiden huoltoa ja palautusta.

Leirin purkaminen oli tehokasta. Leiriläiset olivat suureksi avuksi, he olivat ahkeria ja tehokkaita. Kamat saatiin kannettua autoihin, peräkärriihin ja ensimmäisiin kuormiin mahtumattomatkin kamat saatiin vähintään logistiikkaympyrälle asti tai kasaan metsästysyhdistyksen varastolle. Myös sunnuntai-iltana johtajat lähtivät omiin koteihinsa yöksi noin kahdeksan aikoihin illalla. Kotimatalla johtajisto kävi nauttimassa myöhäisen päivällisen Heinolan ABC:llä, olihan lounaasta jo monta tuntia.

Ruokailun jälkeen saatiin hieman vielä energiaa, jotta jaksettiin kotipuolessa purkaa autoista vähintään omat kamat pois.

Maanantaina isommalla porukalla laskettiin leirin lippusalko pois Mycciksen lainapakun katolta sekä tyhjennettiin teltat takakontista ja peräkärret tavaroistaan. Tämän jälkeen Korppu, Kuksa, Kimmo ja Keksi pääsivät hakemaan vielä loputkin tavarat leiripaikalta pois. Paluumatkalla he kurvasivat partiotoimiston kautta, jonne olimme sopineet isommalla porukalla seuraavat purkutreffit. Jaoimme johtajien kesken pilalle menevät jääkaappiruoat kuten HK siniset, joita oli jäänyt mukavasti yli. :)

Samaisella viikolla treffattiin vielä pariinkin otteeseen, jotta saimme levitettyä maavaatteet sekä teltat kuivumaan ja pakattua kasaan odottamaan seuraavaa upeaa metsäistä leiriä. Lisäksi purkuleirin hommiin kuului tavaroiden järjestelemistä, tiskaamista ja tavaroiden palauttamisen kaluvarastolle. Kaluvaraston väelle myös kiitokset!

Kaiken kaikkiaan purku oli ripeää ja mukavaa ja huomattavasti kevyempää kuin rakentaminen. Auttoihan tavaroiden purussa ja kannossa jo monta reipasta leiriläistäkin eikä kaikki jäänyt johtajien harteille. Kiitos siitä vielä kaikille ahkeroilijille!

Leiriläiset sekä johtajisto

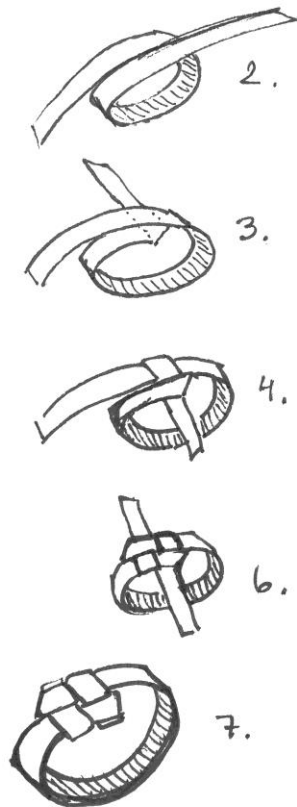

Leiriportin kyltti

Ohje tuohisormuksen tekoon

TUOHISORMUS

1. Leikkaa tasainen suikale puolesta.
2. Käänä suikale renkaaksi, päät vierekkäin.
3. Taita toinen pääty viereisen ALI toiselle puolelle.
4. Taita sama pääty takaisin viereisen suikaleen YLI ja itseensä ALI.
5. Vedä renkas sopivan pituiseksi.
6. Taita vapaa pääty samalla tavalla viereisen ali toiselle puolelle ja takaisin sen yli ja itseensä ali.
7. Leikkaa ylimääräiset pois.

Kuvia leiriltä

Kuvia leiriltä

Leiriläisten ja johtajiston muistelmia ja kirjoitelmia leiristä

Lauantaina tultiin leirille, kasattiin teltat. Sunnuntaina eka yö takana. Aloitetaan päivää pirteänä, pienesti väsyneenä. Alettiin rakentaa leiriin kaikenlaisia pelejä; salkopallo, alttari, ruokakasseille naulakko. Sunnuntaina käytiin ensimmäisen kerran uimassa. Koettiin leirikaste, oli leirikioski. Mentiin nukkumaan.

Keskiviikkona lähdettiin haikille. Päivä oli pitkä ja sateinen. Kun haikilla odotettu tarpoja pidemmän matkan takaa, lopulta ne tuli. Sitte mentiin nukkumaan puolijoukkueteltoihin.

Seuraava päivä oli vieraspäivä. Kaikille melkeimpä tuli omaisia. Leiri esitti lauluja, pelejä, sketsejä; kaikkea hauskaa.

Perjantaina tehtiin jousipyssyjä, kaarnaveneitä ja ritsoja.

Toissayönä oli hirveä myrsky, jonka johdosta ruokakatos lähti ilmaan.

Lauantai oli vesipäivä; tehtiin kaikenlaisia vesiaktiviteetteja. Leiriolympialaiset. Iltaohjelmaksi tehtiin sketsejä ja lauluja.

Sunnuntaina pakattiin kampeet ja lähdettiin kotiinpäin.

Tarpojien sota-alus Birgitta.

Polvi

**

On uitu, etsitty aarretta, syöty mustikoita, oltu.

Aku

**

Tultiin bussilla leirille. Käytiin kattoon paikkoja ja sit me tultiin suoraan tänne leiriin päiväjuomalle. Sit mä menin pistään mun kamat telttaan.

Leevi

**

Jouskareitten teko oli kivaa. Nähty hauskoja sketsejä. Kivaa on ollu.

Peetu

**

Miina on tapaturma-altis. Alussa kun odotettiin bussia takaperinjuoksukisassa hän veti saappailla ja kaatui sekä veti takaperinkuperkeikan :)

Toivomme, että pääsemme pitkälle vaellukselle tarpojien kanssa. Harmi kun ystävämme Lepa ei tullut. Olemme tehneet jo paljon esim. ensiapurasteja, iltaohjelmia ja leikkejä sekä sketsejä. Täällä on paljon mustikoita ja ampiaiset valtasivat minun ja Miinan teltan.

Meille jaettiin salaiset ystävät, joille täytyy koittaa olla mukava. Meidät jaettiin leirivartioihin. Täällä on leirikiska. Ja Toi on meidän upea kokkimme. Olemme rakennelleet täällä paljon kaikkea kivaa.

Miina ja Matilda

**

JÄTTILÄISETANA TELTASSA

Viimeisenä iltanamme hiippailimme Pojun kanssa teltallemme, välittömästi iltalaulun jälkeen. Nappasin crocseissani heti siinä oven vieressä majailevan otsalamppuni. Teltta kun oli Suomen kirkkaassa suvi-illassa kuitenkin pimentynyt siinä määrin, ettei siellä oikein nenäänsä pidemmälle nähnyt. Poju ehti telttaan ensimmäisenä ja pimeähän siellä oli. Oma valokiilani pääsi siis telttaan ensimmäisenä ja silloin näin sen: metrin pituisen jättiläisetanan teltan sisäkatossa aivan siinä omassa pääpuolessani! (Toimitus huomauttaa: etana oli toki isohko, mutta kuitenkin korkeintaan noin 7-8cm pitkä)

Suoritin välittömästi kirkkaisun sävyttämän peruutuksen teltasta ja samalla säikäytin Pojunkin karkaamaan ulos. Kun Poju tajusi, että katossa oli ainakin kaksi metriä (toimituksen huomautus: yhä vain noin 7-8cm) pitkä etana, hänkin ymmärsi tilanteen vakavuuden. Mutta kuka tulikaan pelastamaan meidät: iki-ihana Kuksa! Kuksa keräsi kaiken rohkeutensa ja palasen paperinenäiliinaa ja siirsi tämän kolmimetrisen (Toimituksen VIIMEINEN huomautus: etana oli VAIN 7-8cm pitkä) etanan kauas teltastamme.

Aika tehokkaasti perkasimme tavarakasojamme mahdollisten sukulaisten varalta, mutta loppujen lopuksi tämä jäi ainoaksi jättiläisetanan hyökkäykseksi leirin aikana.

Nyyti

**

”Nykyteltoissa mahtavat luontokokemukset on suljettu teltan ulkopuolelle.”

Seppo

**

Leirillä ahkerasti jokaiselle johtajalle yritettiin keksiä partionimiä/lempinimiä, mutta tässä ei ihan täysin onnistuttu. Parilla johtajalla oli jo entuudestaan ollut käytössä partionimi/lempinimi, joilla heidät tunnetaan ja tiedetään varmaan parhaiten ja heidän oikeita kutsumanimiään ei välttämättä kaikki edes tiedä. Toisilla oli taas partionimiä, jotka eivät olleet jääneet aikaisemmin kauhean hyvin elämään. Toivottavasti nyt uudet ja vanhat partio-/lempinimet jäävät elämään. Loppuleiristä johtajisto taisikin enemmän ja vähemmän kulkea: Korppu, Pilpu, Kuksa, Nyyti, Poju, Kaitsu, Keksi, Myccis, Apa, Kimmo, Maija ja Marjo.

Marjo

**

Retrolla oli kivaa ohjelmaa ja ruoka oli tosi hyvää. Toin tomaattisoossi tarttui puiseen nimikylttiin tosi hyvin.

Leirin rakentaminen oli kivaa. Minä pääsin tekemään ruokailuvälinepussitelinettä. Ennen leiriä pääsin rakentamaan tiskaustelinettä talkoissa. Retron leiriportti oli tosi hieno! Kävin kokeilemassa salkopalloa ja se oli kivaa, mutta loppuleiristä mailat olivat jo menneet poikki.

Ohjelmassa oli muun muassa kisat, joihin jokainen leirivartio teki jousipyssyn, ritsan ja kaarnaveneen. Itse tein kaarnaveneen. Sen tekeminen oli hauskaa ja vähän jännittävää. Siihen vuolttiin veneen runko ja masto sopivaksi. Taltalla sai veistää penkkejä, jos halusi. Purje tehtiin tuohesta. Kaarnavene onnistui hyvin. Se osallistui kauneuskisaan. Muut sarjat olivat painon kestävyys ja nopeus.

Järvi oli tosi kirkasvetinen ja siinä oli kivaa uida. Vesi oli niin kirkasta, että se oli ihan turkoosia. Vesiohjelmassa oli myös aarten etsintää. Siinä piti etsiä koodeja uimalla, sukeltamalla, kahlaamalla, uimapatjalla, muovisella kajakilla ja pelastusrengasta heittämällä. Yhden koodin sai selville heittämällä tikkaa ilmapalloon, jonka sisällä oli lappu. Yhdessä merkissä oli aina kirjain ja nuoli. Aarrearkussa oli suuntalukko. Löydetty vihjeet järjestettiin oikeaan järjestykseen ja siitä saatiin suuntakoodi. Aarrearkusta löytyi kultarahoja! (Ne sai syödä loppuksi.)

Olin ainoa sudari, joka pääsi mukaan haikille, koska olin perheen mukana koko leirin ajan retrolla. Haikilla yövyttiin puolijoukkueteltassa. Haikilla tehtiin mustikka-kaurapaistosta, johon kerättiin itse mustikat. Siellä olikin paljon mustikoita. Paistos oli herkullista. Yhdet tarpojat keräsivät myös kanttarelleja. Radiopuhelimiin tuli kamalasti viestejä, koska kaikki kyselivät, missä toiset menevät. Tarpojat kiersivät Pirunkirkolta, seikkailijoiden reitti kulki vähän lyhyemmin. Meidän haikkivartio oli ensimmäisenä yöpymisrastilla. Haikki kesti yhden yön. Leiriin palaaminen tuntui kodikkaalta.

Muuta kivaa ohjelmaa olivat sketsit iltahjelmissa. Ne olivat hauskoja ja meidän vartiokin pääsi tekemään niitä. Kahtena iltana pääsi vapaaehtoisetkin tekemään sketsejä ja se oli tosi kivaa.

Leirikioskissa oli hyviä herkkuja. Ostin paljon tikkareita. Keskellä leiriä oli synkkä ja myrskyinen yö! Mutta onneksi itse leiriin ei tullut paljon vahinkoa. Vain yksi katos lähti yölennolle. Itse nukuin hyvin sen yön, niin kuin muutkin yöt. Herätys oli kyllä liian aikaisin. Naigerissa oli tilavaa ja siellä oli tavallista mukavampi nukkua.

Sain leirillä uuden partionimen.

Muru (=Sari)

**

Leiri oli ikimuistoinen kokemus. Se vaati paljon työtä ja valmistelua etukäteen ja leirin aikana, mutta oli ehdottomasti kaiken sen arvoinen! Leirijoukko hitsautui hyvin yhteen leirin aikana ja oli hienoa nähdä se kehitys, mikä yhteishengen muodostumisessa tapahtui. Johtajaporukka oli aivan huippu, oli hienoa tehdä leiriä yhdessä. Leirin ohjelmat onnistuivat hyvin ja leirin huolto sujui loistavasti, kiitos siitä asianosaisille! Oli myös hauskaa saada partionimi Nyytin nimittehtaasta.

Mustikat olivat hyvä lisä leiripaikalla, oli kivaa napostella niitä ohikulkiessa ja kerätä niitä yhteisestikin syötäväksi. Mieleen jäi myös teltassamme asustanut sisilisko, joka näkyi siellä ainakin kolmena peräkkäisenä päivänä kipittelemässä teltan lattialla ja seinillä. Eräänä iltana se kökötti aivan tyynyni vieressä teltan sisäseinällä. Silloin päätin lopulta ravistaa sen seinästä kätevästi suoraan maahan

teltan ulkopuolelle, suljin seinän takaisin, eikä sitä enää loppuleiristä näkynyt. Ehkä olimme pystyttäneet teltan sen kodin päälle tai sitten se viihtyi muuten vain kanssamme Nigerissa.

Vesisadetta olisi minun makuuni voinut olla vaikka vähän vähemmän, mutta onneksi oli kuiviakin päiviä ja hetkiä. Eipä ollut metsäpalovaroitus voimassa ja saatiin viettää iltanuotiot tulen ääressä -paitsi silloin, kun satoi liikaa ja siirryttiin katoksen alle suojaan.

Iltanuotiot toivat elävästi partioperinnettä tutuksi kaikille. Huudot kajahtivat upeasti, kaiku vastasi lammen takaa ja tunnelma oli taianomainen. Laulut soivat Korpun kitaran säestyksellä kauniissa metsämaisemassa tulen räiskyessä nuotiossa.

“Syty nuotio, pala nuotio” todettiin vaaralliseksi loitsuksi! Aina se nuotio syttyi yhdellä tikulla, mutta samalla saatiin sitten sadettakin joko samantien tai vähän ajan päästä. Myrsky-yön jälkeen ei enää uskallettu sytyttää nuotiota tuolla loitsulla, ties mitä vielä olisi seurannut. Säästyimme myrskyn pahimmalta voimalta onneksi, meillä oli suojelusta matkassa. Myrskyn jälkien näkeminen teki osaltaan leirikokemuksesta myös jännittävän ja sekin jää varmasti mieleeni, kun Retroa myöhemmin muistelen.

Nyt on entistäkin mukavampi taas mennä kaikkiin lippukunnan tapahtumiin, kun moni johtajista ja nuoremmista partiolaisista on aikaisempaa tutumpi. Viikon mittaisella leirillä sopivan kokoisessa porukassa ehtii tutustua aika hyvin.

Ulpu - Pilpu

**

Vaikka oltiin RETROLLA niin ainakin minä opin uusi asioita leirin aikana mikä on aina kivaa partioharrastuksessa :D

Myccis

Teltha-alue

Adjektiivitarina

Leiriläiset keksivät adjektiiveja täyttämään tarinaa ja tällainen siitä tuli.

Olipa kerran **rehevä** partiolippukunta, nimeltään Nastapartio. Eräänä **maukkaana** vuonna se täytti 60-vuotta. **Vihaisen** juhlan kunniaksi päätettiin järjestää Retro-leiri. Monta **värikästä** partiolaista ilmoittautui leirille ja niin sitä mentiin!

Varovainen bussi odotti lauantaiaamuna **jättimäisiä** leiriläisiä viedäkseen heidät kauas Heinolan **turhaan** korpeen. Tässä **kalpeassa** metsässä heitä odottivat monenlaiset **kauheat** ja **haisevat** ohjelmat.

Leiriä johti itse **romanttinen** pomo Korppu. Hän tapasi seisoskella leiriaukealla vahtimassa, että kaikki **roskaiset** ohjelmat sujuivat juuri niin kuin pitää, tai ainakin sinne päin. Iltaisin Korppu nappasi käsiinsä **suloisen** kitaransa ja soitteli leiriläisten iloksi **tulisia** lauluja. Leiriläiset lauloivat kuin **karvaisten** sammakoiden kuoro. Siinä herkistyi jokainen **pörröinen** johtaja.

Leirin alussa kaikki leiriläiset saivat **seksikkään** leirikasteen. Korpun mukana kastamassa oli myös **kuuma** Kuksa, jonka **toimelias** hykertely sai leiriläiset epäilemään, että kaste olisi **kovaa** menoa. Se oli kuitenkin oikein **sinertävä** ohjelmanumero.

Leirillä ei saanut käyttää **punattuja** kännyköitä, joten ajanviihdettä piti luoda itse. Onneksi leiriläiset olivat todella **märkiä** rakentelemaan kaikenlaista puuhapistettä. Niin syntyi **hirveää** salkopalloa, **järkevää** köysirakennelmaa ja **pimeitä** mitä lie majoja. **Limainen** Luru valvoi, että aikaan saatiin **tonttumaisia** rakennelmia. Toisaalta, eihän se niin tarkkaa ollut, kun paikalla olivat kuitenkin ensi- ja toisaputaitoiset **kiiltävä** Marjo ja **ammuttu** Poju. Välillä toki leiriläisetkin itse saivat kehittää **kosteita** ensiaputaitojaan, ennen kuin niitä taas tarvittiin ihan oikeasti.

Verinen Kaitsu opetti leiriläisille viittomia. Sitten nähtiinkin **perinteistä** huitomista; välillä asiaan liittyivät viittomat, välillä ehkä metsän **puukotetut** hyttyset. Se teki toki viestin ymmärtämisen haasteelliseksi, kun ei voinut olla milloinkaan varma kummasta huitomisesta oli milloinkin kyse.

Yhtenä **iloisena** päivänä tehtiin erilaisia perinnetöitä. **Idioottimainen** Keksi ja **mustikkainen** Maija opettivat puukolla vuolemista. Suurimman osan aikaa **synkät** leiriläiset vuolivat **rupista** puuta ja saivat aikaan **rasistisia** puutöitä. Perinnepäivänä oli mahdollisuus tehdä myös **aurinkoista** kumihimoa **nauravan** Nyytin johdolla. **Nihkeä**

Pilpu johdatti leiriläiset tekemään *Laulavia* tuohitöitä. Johtivatkohan *Liikunnalliset* tuohisormukset väliaikaiskosintoihin?

Eräänä *tahmaisena* päivänä todettiin, että leirissä oli turhan *kullattua* menoa ja koko porukka johdatettiin *terävän* järven rantaan viettämään vesipäivää *pehmeän* Mykkiksen ja *ihanan* Apan kanssa. Vesipäivänä homma oli jossain määrin *tappava*, mutta onneksi *myrkyllinen* aurinko kuivatti pian leiriläiset.

Haikilla leiriläiset saivat harjoittaa suunnistustaitojaan. Kunhan muistaa vanhan kansanviisauden: ei ole eksymistä, on vain maisemareittejä, ei koskaan joudu pulaan. Taisipa jokin ryhmä ottaakin reitin vähän pidemmän kaavan kautta. Reitin varrella tehtiin *sydämellistä* lounasta ja ratkaistiin *pirskahtelevia* pähkinöitä rasteilla.

Koko leirin ajan leiriläisten anti-laihduttamisesta piti huolen *pistävä* Toi tekemällä toinen toistaan *aggressiivisempia* ruokia. Onneksi Toin ei tarvinnut puurtaa *pelottomassa* leirikeittiössä yksin, vaan hän sai päivittäin avukseen *kuulemattomia* leiriläisiä ja *sammalisia* johtajia.

Iltaisin vietettiin *kuivia* iltaohjelmia. Silloin saivat kaikki nauraa niin, että vatsalihakset olivat kipeinä. Mutta yhteinen nauru on aina sitä *komeinta* naurua.

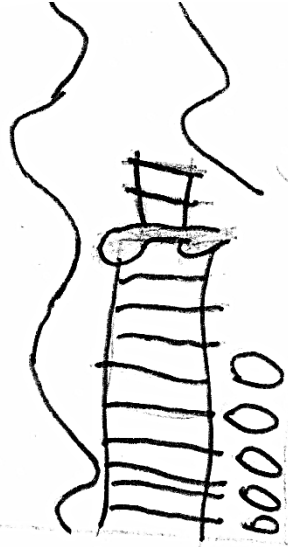
Kaiken kaikkiaan *maittava* leiri, jonka jokainen *häikäisevä* osallistuja muistaisi vielä pitkään! Onnea Nastapartio 60-vuotta!

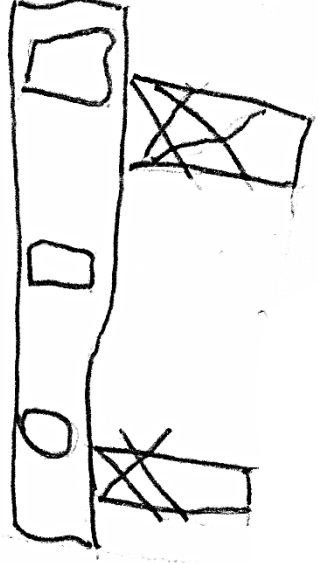
Pulikointia vesipäivässä

Sarjakuva leiriltä

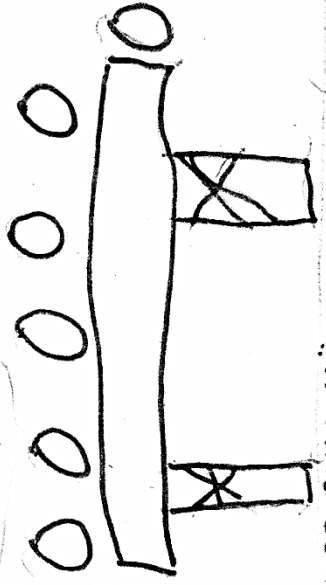
UIMASSA KIRKUMASSA
VEHRESSÄ

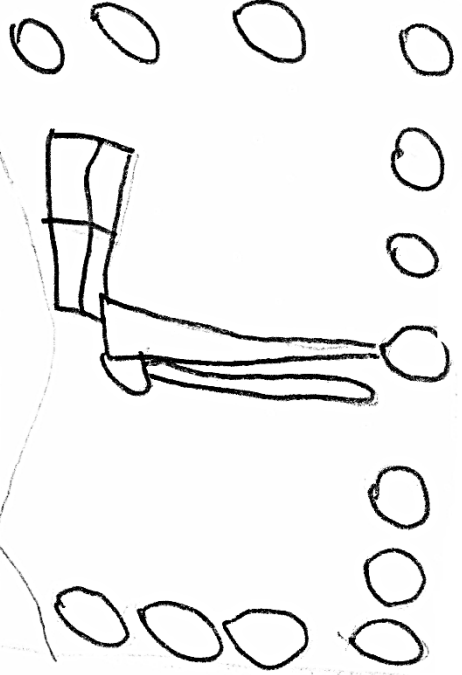
OTTAMASSA RUMUKAA

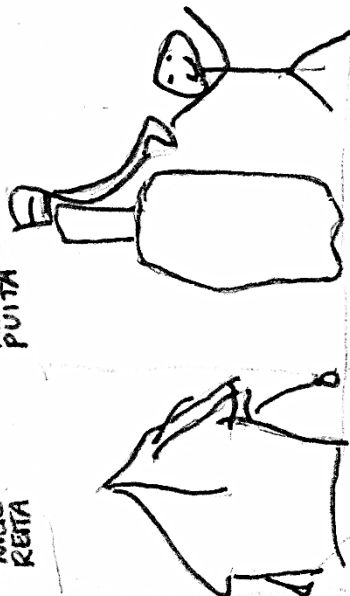
RUOKALASSA
SYÖMÄSSÄ

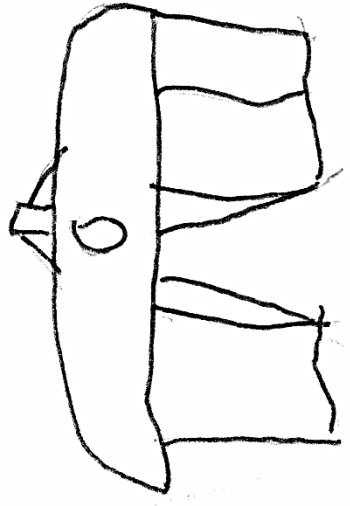
LIPPURINGISSÄ

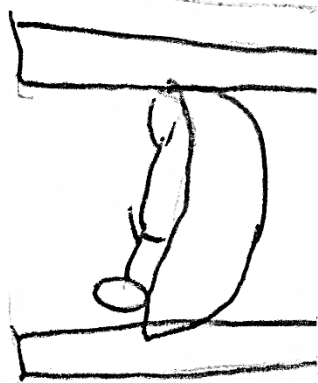
PYSTYTETTIIN
MIGE
REITA

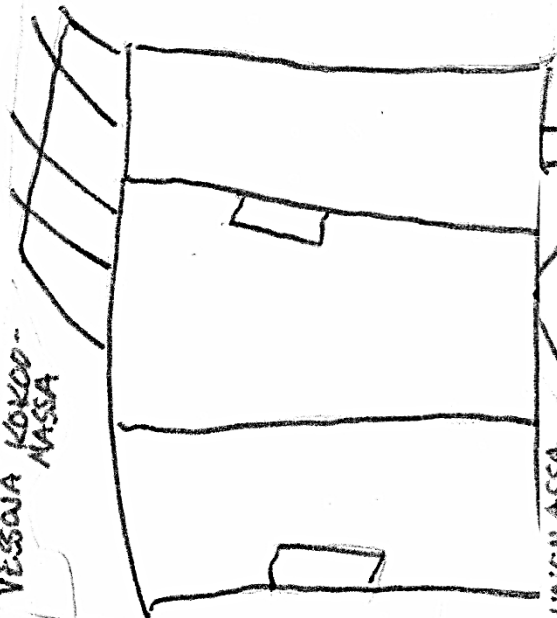
PYSTYTETTIIN PUOLLJOUKKUE
TELTTA

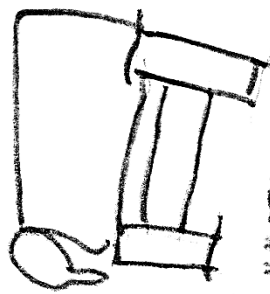
RIPPUMATOSIA NAKAA-
MASSA

VESSOJA KOROD-
MASSA

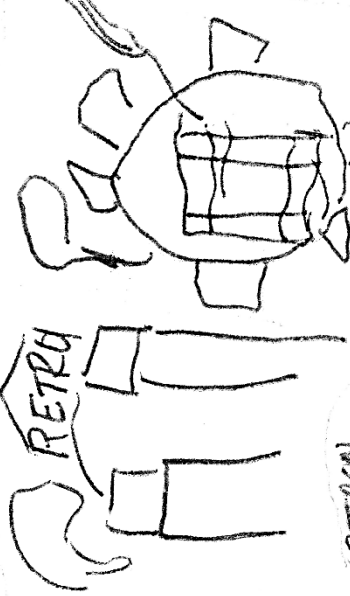
SAUNONASSA

ILMÄRTYS-
TÄBLÖ

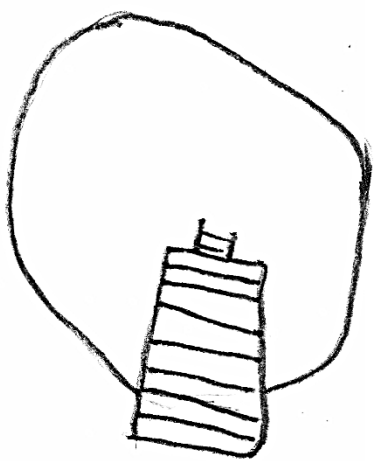
LEIRI-
KIOSKI

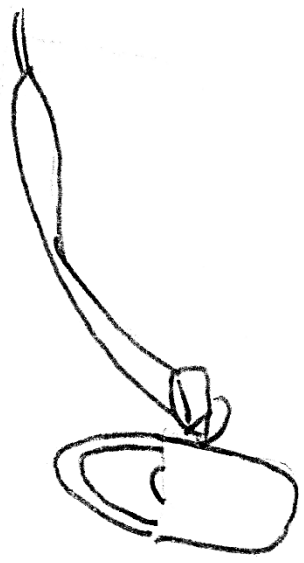
RETRON
PÖRTTÄ
KÖKÖSSÄ

UJANUOTIOLLA

LAMINISSA PUU-
KÖYMASSÄ

VEIKKI

TÄYTTÄMÄSSÄ

PYRKINÄRULLA
KÖYMASSA VAAKTEITA

PEETU

Letkautukset

Viittomaopetuksessa:

”Mä viiton sulle sun nimen.”

”Kyl mä tiedän mun nimen.”

Leiriläinen: ”Mä en saa hyvin mahtumaan
kirvestä mun sarjakuvaan.”

Korppu: ”Sarjakuvissa pitää käyttää retkikirvestä.”

Solmunaukaisija sanoo ”nau”.

Mä menisin sinne, jos en olis tässä.

Mummukanaa

Pelästysliivit

Hienoja kaatumisia ea-harjoituksissa,
kun piti alkaa esittää tajutonta.

Hyrrää poratessa:

”Kumpi on parempi: liian iso vai liian pieni?”

”No, mikset sä tee sopivaa?”

Retron huonot vitsit naurattavat toisia,
toisia eivät: vihreä bingispallo!

Vessan tekemiseen menee ”tunti”

Korvatulpat suussa.

Haikilla:

”Onko vielä pitkä matka ylityspaikalle?”

Pilpu: ”Ei sinne oo kun parisataa kilsaa, eiku siis metriä.”

Kuksa löysi pohjan.

Tapitettiin puuta. (Muut rakenteli ahkerasti, mutta Lentävät Kalakukot vain tapittivat yhtä puuta.)

Retrolla on liukuvat ruokailut.

Nyyti: ”Pitiks makkaratikutkin pestä?”

”Saako mennä taloon jo?”; kysyi leiriläinen

Johtajapöydässä: Välipalapullistuma

Nyyti löytää yllätysmunia taskustaan.

Ne on 23 ja 25. Ei ne voi olla luonnollinen pariskunta!

Matias syö ämmiä.

”Mun vetovoima ei riitä”, sanoi Mykkis tuohta kiskoessaan. ”Eikä painovoima” – hyrrää tehdessä.

Nyytin uudet seisomahousut, joilla ei voi istua.

”Mä olin ensiapuharjoituksissa ja esitin taantunutta.”

Toi vahtii purkkeja

”Mä olen varattu. Ei asu paikkakunnalla.”

”Ai, te olette kaukosuhteessa?”

”Joo”

”Tietääks se, että teil on suhde?” *Kaitsu repee

Korppu ei osaa olla tajuton,
huomattiin ea-harjoituksissa.

Kuksalla on huono pyykkinaru:

kolme päivää paita narulla eikä vaan kuivu!

Vierailupäivästä tuli Onnin siivouspäivä:

”Äiti laitto mut siivoamaan mun teltan.”

Käpykikka #Korppu

Kaikki retrolaiset ovat pyllistelleet tarmolle

